

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0

13.maj 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-514/11 P og C-605/11 P	Liga para a Proteccao da Natureza m.fl. mod Kommissionen Appel af sag T-29/08 vedr. aktindsigt i miljøsager.	MF	29.05.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-184/12	UNAMAR NV Sagen vedrører: Skal Romkonventionens artikel 3 og artikel 7, stk. 2, henset til belgisk rets kvalificering af de omtvistede artikler 18, 20 og 21 i loven af 13. april 1995 om aftaler om handelsagentur som særligt ufravigelige bestemmelser som omhandlet i Romkonventionens artikel 7, stk. 2, enten alene eller læst i sammenhæng med Rådets direktiv 86/653/EØF om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter, fortolkes således, at de tillader, at særligt ufravigelige regler i domstolslandets lov, som tilbyder en mere omfattende beskyttelse end det i henhold til direktiv 86/653/EØF krævede minimum, anvendes på en aftale om handelsagentur, selvom det fremgår, at den anvendelige lov i henhold til denne aftale er loven i en anden EU-medlemsstat, i hvilken også minimumsbeskyttelsen i henhold til direktiv 86/653/EØF er implementeret?	GA	15.05.13
C-280/11 P	Access Info Europe mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel) Påstand: Den appellerede dom, hvorved Retten annullerede Rådets beslutning om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, ophæves. Der træffes en endelig afgørelse vedrørende de forhold, som er genstand for nærværende appel. Sagsøgeren i sag T-233/09 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med den sag og den foreliggende appelsag.	GA	16.05.13

C-113/12	<p>Brady</p> <p>Sagen vedrører: I mangel af en endelig fortolkning af begrebet »affald« i EU's lovgivning ønskes det oplyst, om en medlemsstat ifølge national lovgivning må pålægge en producent af svinegylle at godtgøre, at gylle ikke er affald, eller om affald skal klassificeres efter objektive kriterier som dem, der er opstillet i Den Europæiske Unions Domstols praksis: 1. Hvis affald skal klassificeres efter objektive kriterier som dem, der er opstillet i EU-Domstolens praksis, hvor sikkert skal det så være, at der sker genanvendelse af den svinegylle, som indehaveren af en tilladelse opsamler og opbevarer eller kan opbevare i op til 12 måneder, før den overdrages til brugerne? 2. Hvis svinegylle er affald eller klassificeres som affald under anvendelse af de relevante kriterier, har en medlemsstat så ret til at holde en national producent – der ikke anvender gyllen på sin egen jord, men afhænder den til andre jordejere, for at de kan anvende den som gødning på deres jord – personligt ansvarlig for, at disse brugere overholder EU's regler om kontrol med affald og/eller gødningsstoffer, for at sikre, at der ikke opstår alvorlig miljøforurening, når de andre jordejere anvender denne svinegylle ved at sprede den ud på jorden? 3. Falder den nævnte svinegylle uden for definitionen af »affald« i henhold til artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iii), i direktiv 75/442/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 91/156, fordi den »allerede er undergivet andre bestemmelser«, og navnlig ved Rådets direktiv 91/676/EØF, for så vidt som Irland på det tidspunkt, hvor tilladelsen blev udstedt, ikke havde gennemført Rådets direktiv 91/676/EØF, der ikke fandtes andre indenlandske regler om anvendelse af svinegylle som gødning på markerne, og Rådets direktiv (EF) nr. 1774/2002 endnu ikke var blevet vedtaget?</p>	GA	16.05.13
C-157/12	<p>SalzgitterMannesmann Handel GmbH, Düsseldorf mod SC Laminorul SA, Braila (Rumænien)</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Omfatter artikel 34, nr. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2001, L 12, s. 1)(herefter »forordningen«) også det tilfælde, at der er tale om indbyrdes uforenelige afgørelser fra én og samme medlemsstat (domsstaten)?</p>	GA	16.05.13
C-203/12	<p>BillerudKarlsborgAktiebolag m.fl. mod Naturvårdsverket</p> <p>Sagen vedrører: Indebærer artikel 16, stk. 3 og 4, i direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF), at en driftsleder, som ikke har returneret tilstrækkelige kvoter den 30. april, skal betale en bøde uanset årsagen til undladelsen, f.eks. hvor driftslederen ganske vist havde et tilstrækkeligt antal kvoter den 30. april, men på grund af uagtsomhed, en administrativ fejl eller tekniske problemer ikke returnerede dem? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, indebærer artikel 16, stk. 3 og 4, at bøden skal eller kan eftergives eller nedsættes f.eks. under sådanne omstændigheder som angivet i spørgsmål 1?</p>	GA	16.05.13
C-234/12	<p>Sky Italia s.r.l. mod Autorità per le GaranzienelleComunicazioni m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4 i direktiv 2010/13/EU, det almindelige lighedsprincip og reglerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om fri udveksling af tjenesteydelser, etableringsret og frie kapitalbevægelser fortolkes således, at de er til hinder for de bestemmelser, som er indeholdt i artikel 38, stk. 5, i lovdekret nr. 177/2005, der fastsætter grænser for reklamesendetiden for selskaber, der udbyder betalings-tv, som er lavere end dem, der er fastsat for selskaber, der udbyder frit tilgængeligt tv? 2) Er artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolket i lyset af artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, navnlig princippet om informationspluralisme, til hinder for de bestemmelser, som er indeholdt i artikel 38, stk. 5, i lovdekret nr. 177/2005, der fastsætter grænser for reklamesendetiden for selskaber, der udbyder betalings-tv, som er lavere end dem,</p>	GA	16.05.13

	der er fastsat for selskaber, der udbyder frit tilgængeligt tv, hvilket medfører en konkurrenceforvridning og fremmer skabelsen		
C-228/11	Melzer, Berlin mod MF Global UK Ltd, London Sagen vedrører: Indenfor rammerne af deliktværnetinget i artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 og ved flere personers grænseoverskridende deltagelse i en ulovlig handling, er en gensidig tilregnelser af det sted, hvor handlingen foretages, da tilladt ved fastlæggelsen af det sted, hvor skadestilførelsen er foregået?	Dom	16.05.13
C-298/12	Confédération paysanne Sagen vedrører: Giver artikel 40, stk. 1 og 5, i Rådets forordning nr. 1782/2003 af 29. september 2003 i lyset af bestemmelsens ordlyd og formål medlemsstaterne mulighed for at gøre retten til at få reguleret referencebeløbet for landbrugere, hvis produktion har været ugunstigt ramt som følge af forpligtelser til miljøvenligt landbrug, som de har været omfattet af i hele eller en del af referenceperioden, afhængig af, at der foretages en sammenligning af de direkte betalinger, der er modtaget i de år, hvor landbrugeren har været omfattet af sådanne forpligtelser, og de betalinger, der er modtaget i de år, hvor landbrugeren ikke har været omfattet heraf? Giver artikel 40, stk. 2 og 5, i Rådets forordning nr. 1782/2003 af 29. september 2003 medlemsstaterne mulighed for at gøre retten til at få reguleret referencebeløbet for landbrugere, hvis produktion har været ugunstigt ramt som følge af forpligtelser til miljøvenligt landbrug, som de har været omfattet af i hele eller en del af referenceperioden, afhængig af, at der foretages en sammenligning af de direkte betalinger, der er modtaget i det sidste år, hvor landbrugeren ikke har været omfattet af forpligtelser til miljøvenligt landbrug, herunder såfremt dette år lå mere end otte år før referenceperioden, og de årlige direkte betalinger, som landbrugeren har modtaget i referenceperioden?	GA	16.05.13
T-392/11	Iran Transfo mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Der anordnes en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement, hvorved sagsøgte pålægges at fremlægge samtlige dokumenter vedrørende den anfægtede afgørelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	16.05.13
T-294/11	Den Helleniske Republik mod Kommissionen Påstand: Sagsøgeren gives medhold i sagen. Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 15. april 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for så vidt angår den del, der vedrører de finansielle korrektioner, som er pålagt Den Helleniske Republik, annulleres eller, subsidiært, ændres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	17.05.13
T-335/11	Bulgarien mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 15. april 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under K(2011) 2517 (1)) annulleres for så vidt som den vedrører Bulgarien, eller DA C 331/22 Den Europæiske Unions Tidende 12.11.2011 Berigtigelsen på 10 % i forhold til udgifter afholdt i henhold til den generelle arealbetalingsordning for landbrugsudgifter for Den Europæiske Garantifond for Landbruget og berigtigelsen på 10 % inden for rammerne af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, punkt 2 (»forbedring af miljøet	Dom	17.05.13

	og landdistrikterne») programmet for udvikling af landdistrikterne, nedsættes til 5 %. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.		
C-239/12 P	AbdulbasitAbdulrahim mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (appel) Påstande: Rettens kendelse af 28. februar 2012 ophæves. Det fastslås, at annullationssøgsmålet ikke er uden genstand. Sagen hjemvises til Retten, således at denne kan træffe afgørelse om annullationspåstanden. Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen og Rettens tidligere behandling af sagen, herunder de omkostninger, der er blevet afholdt i forbindelse med fremsættelsen af bemærkninger efter anmodning fra Retten.	Dom	28.05.13
C-140/12	Peter Brey mod Pensionsversicherungsanstalt, Wien Sagen vedrører bl.a.: Skal udligningstillægget anses for »en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område?	GA	29.05.13
C-101/12	Herbert Schaible mod Land Baden-Württemberg Sagen vedrører: Den Europæiske Unions Domstol forelægges spørgsmålene, om a) sagsøgerens pligt til at identificere hvert enkelt dyr i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 21/2004 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder; b) sagsøgerens pligt til at identificere hvert enkelt dyr elektronisk i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 21/2004 som affattet ved forordning (EF) nr. 1560/2007 (om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 for så vidt angår datoen for indførelse af elektronisk identifikation af får og geder); c) sagsøgerens pligt til at føre bedriftsregister C i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 21/2004 sammenholdt med bilag B, punkt 2, til denne forordning kan forenes med ranghøjere EU-ret og derfor er gyldig?	GA	29.05.13
C-85/12	Landsbanki Islands HF mod Kepler Capital Markets SA og Frédéric Giroux Sagen vedrører: Skal artikel 3 og 9 i direktiv 2001/24/EF om sanering og likvidation af kreditinstitutter fortolkes således, at sanerings- eller likvidationsforanstaltninger over for en finansiel virksomhed som dem, der følger af den islandske lov nr. 44/2009 af 15. april 2009, skal anses for foranstaltninger truffet af en administrativ eller retslig myndighed i disse artiklers forstand? Skal artikel 32 i direktiv 2001/24/EF fortolkes således, at den er til hinder for, at en national bestemmelse som artikel 98 i den islandske lov af 20. december 2002, der forbød eller udsatte ethvert retsskridt mod en finansiel virksomhed fra det tidspunkt, hvor et moratorium trådte i kraft, får retsvirkning over for retsbevarende foranstaltninger, der er truffet i en anden medlemsstat før vedtagelsen af moratoriet?	GA	30.05.13
C-109/12	LaboratoiresLyocentre, Aurillac, Frankrig mod Lääkealan turvallisuu- ja kehittämisskeskus Sosiaal- ja terveystalun lupa- ja valvontavirasto	GA	30.05.13

	<p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr (herefter direktiv 93/42/EØF) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler som ændret ved direktiv 2004/27/EF (herefter lægemiddeldirektiv 2001/83/EF). 1. Er en definition, der i en medlemsstat er foretaget i henhold til direktiv 93/42/EØF, ifølge hvilken et præparat betragtes som CE-mærket medicinsk udstyr, til hinder for, at en anden medlemsstats nationale kompetente myndighed definerer det pågældende præparat, på baggrund af dets farmakologiske, immunologiske eller metaboliske virkningsmekanismer, som et lægemiddel i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra b), i lægemiddeldirektiv 2001/83/EF? 2. Hvis det forudgående spørgsmål besvares benægtende, skal den kompetente myndighed da kun følge procedurerne i lægemiddeldirektiv 2001/83/EF, eller skal man inden påbegyndelsen af proceduren vedrørende klassificering af lægemiddel i henhold til lægemiddeldirektivet følge beskyttelsesklausalproceduren i artikel 8 i direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr eller bestemmelserne i artikel 18 vedrørende ubegrundet CE-mærkning? 3. Er lægemiddeldirektiv 2001/83/EF, direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr eller EU-retten i øvrigt (herunder beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og forbrugerbeskyttelse) til hinder for, at der på den samme medlemsstats område kan markedsføres præparater med samme ingredienser og samme virkning, dels som lægemiddel i henhold til lægemiddeldirektiv 2001/83/EF, dels som medicinskudstyr i henhold til direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr?</p>		
C-151/12	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 10, stk. 1 og 2, og afsnit 1.3 og 1.4 i bilag V til Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (1) af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, for så vidt angår det vandløbsopland på Fællesskabets område, der befinder sig i Spanien,</p> <p>Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	30.05.13
C-167/12	<p>C.D. mod S.T.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1 Giver artikel 1, stk. 1 og/eller artikel 2, litra c), og/eller artikel 8, stk. 1, og/eller artikel 11, nr. 2), litra b), i direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, ret til barselsorlov? 2 Giver direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide ret til barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, under omstændigheder hvor hun: (a) kan amme efter fødslen og/eller (b) ammer efter fødslen? 3 Udgør en arbejdsgivers afvisning på at give barselsorlov til en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, en tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 4 Udgør en afvisning af at give barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, på grund af arbejdstagerens forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 5 Udgør det, som følge af den vordende mors forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) at underkaste en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, en mindre gunstig behandling? 6 Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, er den vordende mors status som vordende mor tilstrækkelig til at give hende ret til barselsorlov på grundlag af hendes forhold til rugemoderen? 7 Såfremt spørgsmål 1, 2, 30 og 44 besvares bekræftende: 7.1 Har direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, direkte virkning i de relevante henseender? 7.2 Har direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) direkte virkning i de relevante henseender?</p>	GA	30.05.13

C-397/11	Erika Jorös mod Aegon MagyarországHitelZrt. Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler.	Dom	30.05.13
C-488/11	AsbeekBrusse og de Man Garabito mod Jahani BV Sagen vedrører: Fortolkning af bl.a. artikel 6 i Rådets direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler i relation til erhvervsmæssig udlejning af boliger, herunder hvorvidt en udlejer, der udlejer en bolig privat skal betragtes som en sælger eller en leverandør i direktivets forstand? Desuden spørges der bl.a. til, hvorvidt en lejekontrakt mellem en erhvervsmæssig udlejer og en ikke erhvervsmæssig lejer omfattes af direktivet?	Dom	30.05.13
C-512/10	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen Sagsøgerens påstande — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i og bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner, med senere ændringer (1), artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (2), artikel 6, stk. 2, og 3, i direktiv 2001/14, artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/14, sammenholdt med artikel 7, stk. 3 og 4, i direktiv 91/440, med senere ændringer, og artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14. — Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	30.05.13
C-528/11	ZuheyrFreyehHalaf mod Darzhavnaagentsiazabezantsitepri Ministerski savet Sagen vedrører: 1. Skal artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne, fortolkes således, at den tillader, at en medlemsstat overtager ansvaret for behandlingen af en asylansøgning, når der vedrørende asylansøgeren ikke foreligger sådanne personlige omstændigheder, som kan begrunde anvendelsen af den humanitære klausul i forordningens artikel 15, og når den i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1, ansvarlige medlemsstat ikke har besvaret en anmodning om tilbagetagelse i medfør af forordningens artikel 20, stk. 1, idet bemærkes, at forordningen ikke indeholder bestemmelser om overholdelse af det i artikel 80 TEUF omhandlede princip om solidaritet? 2. Hvilket indhold har asylretten i henhold til artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med såvel charterets artikel 53 som definitionen i artikel 2, litra c), i og 12. betragtning til forordning nr. 343/2003? 3. Skal artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 343/2003, sammenholdt med forpligtelsen i henhold til artikel 78, stk. 1, TEUF til at overholde folkeretlige instrumenter på asylområdet, fortolkes således, at medlemsstaterne under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til forordning nr. 343/2003, er forpligtet til at anmode De Forenede Nationers Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) om en udtalelse, når der i sidstnævnte akter er anført omstændigheder og konklusioner, hvorefter den i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 343/2003 ansvarlige medlemsstat tilsidesætter EU- retsforskrifter på asylområdet?	Dom	30.05.13